

הרחבת שדה הקרב

אמצעי להגדלת סיכויי הניצחון

גנרל דון א' סטאריי

בעיקרו, ניתן לתמצת את המסר שלנו בארבעה רעיונות בסיסיים:
א. התקפה לעומק אינה בגדר מותרות; היא מהווה צורך מוחלט כדי לנצח.
ב. התקפה לעומק, במיוחד בנסיבות של אמצעי איכון מטרות ותקיפה דלים, חייבת להיות מתואמת בדקדקנות עם קרב המגע המכריע מבחינת הזמן. ללא תיאום כזה עלולים להתבזבז משאבים יקרים ונדירים רבים על מטרות קוס-מות, לכאורה, שלמעשה יש להשמידן רק תועלת מעטה בקרב

טנק המערכה החדש M-1 מהווה חלק ממערך הצבא האמריקני בגרמניה

בבחינת תיאור המצביע על מלוא הפוטנציאל שעלינו לממש מתוך איכון המטרות והעסקתן ומתוך מערכות הנשק שלנו. שדה הקרב והקרב יכולים להיות מורחבים בשלוש דרכים: ראשית, שדה הקרב מורחב לעומק, תוך העסקת יחידות אויב שטרם הגיעו למגע כדי לשבש את לוח הזמנים של האויב, להקשות על השליטה והפיקוד שלו ולסכל את תכניותיו, ובאופן כזה להחליש את נקיטת היזמה שלו.

שנית, הקרב מורחב לפנים במימד הזמן עד לנקודה שפעולות עכשוויות, כגון התקפה על דרגים של הקו השני, על הכנות תחזוקתיות ועל תכניות לתמרון ארוגות זו בזו, כדי להפיק את המרב מסבירות הניצחון בקרבות המגע עם חלוף הזמן. ולבסוף, היקף האמצעים הנוטלים חלק בקרב, מורחב לכיוון הדגשת יתר של אמצעי איכון ומשאבי תקיפה של רמות גבוהות יותר וזרועות-אחיות.

העולה מכל זה היא ראייה של שדה הקרב באופן שבו המטרה למוטט את יכולת הלחימה של האויב מאלצת אותנו להפעיל במשולב מגוון נרחב של מערכות ושל יחידות על פני שדה קרב הרבה יותר עמוק מכפי שנחזה על ידי הדור קטרינה הנוכחית לגבי הקורפוס והדיביזיה. המונח "דוקטרינה" מוזכר תוך שיקול דעת. יש להודות מיד שכנראה רק מעט מן המוזכר במאמר זה אינו מתבצע כבר עתה, ומתבצע טוב, בחלק מהיחידות המבצעיות. מטרתו של המאמר אינה להציע חידושים כמו לקבץ יחדיו רעיונות טובים רבים כדי שההתקפה המורחבת תהיה תוואי היכר אינטגרלי של יכולת הלחימה של צבא ארה"ב — בכל היחידות.

תפיסת שדה הקרב המורחב עוסקת בראש ובראשונה במלחמה באזורים שונים של העולם שבהם מצויים כוחות גדולים, מודרניים יחסית, מצוידים היטב. כוחות אלה פועלים על פי תפיסות מבצעיות וטקטיקות בנוסח אלה שמפעילים הרוסים. טבעי, אפוא, שהאיום שנגדו מכוונת התפיסה, מאופיין על ידי ברית ורשה באירופה המרכזית, על-ידי המאגרים הגדולים יותר של כוחות ממוכנים במזרח התיכון, או על-ידי האיום מצד הצפון בקוריאה.

התפיסה מדגישה את הלחץ ההיסטורי הנשכח, או הבלתי מובן לעתים כה קרובות, שעיקרו: ברגע שהדרג המדיני מפעיל כוחות צבא למען יעדים פוליטיים, על כוחות אלה לזכות בדבר מה, שאם לא כן לא יהיה כל בסיס שממנו יוכל הדרג המדיני לשאת ולתת על מנת להגיע להישגים פוליטיים. מטרתם של מבצעים צבאיים איננה יכולה להיות, אפוא, רק למנוע תבוסה, אלא היא חייבת להיות מכוונת להשגת ניצחון.

מאמר זה לא יציע דרכים קיצוניות וחדשות, שאותן יש לנקוט כדי לנצח בקרב, אלא יתאר הרחבה של הקרב ושל שדה הקרב שניתן להשיגם עתה, ואשר אם יושגו, יגדילו את סיכויי הניצחון בקרב.

תפיסת שדה הקרב המורחב אינה בבחינת חידוש. מונח זה הנו יותר

* המחבר הנו מפקד פיקוד הכוננות של צבא ארה"ב. בעל תואר ראשון מהאקדמיה הצבאית של ארה"ב ותואר שני מאוניברסיטת ג'ורג' ושינגטון. כוגר בית הספר לפיקוד ולמטה של כוחות היבשה, בית הספר למטה של השירותים המזוינים והמכללה לביטחון לאומי של הצבא. תפקידיו כללו פיקוד על רגימנט הפרשים המשוריין ה-11 באחת משלוש התקופות ששירת בויאט-נאם ופיקוד על הקורפוס ה-5 של כוחות היבשה של ארה"ב באירופה. המאמר תורגם מ-Military Review, מרס 1981.

ההכרעה. הצד האחר של מטבע זו הוא, שתכנון התמרון והתחזוקה וביצועם חייבים להקדים בשעות רבות את הפגיעות שיוצרת ההתקפה לעומק. הכל הוא קרב אחד.

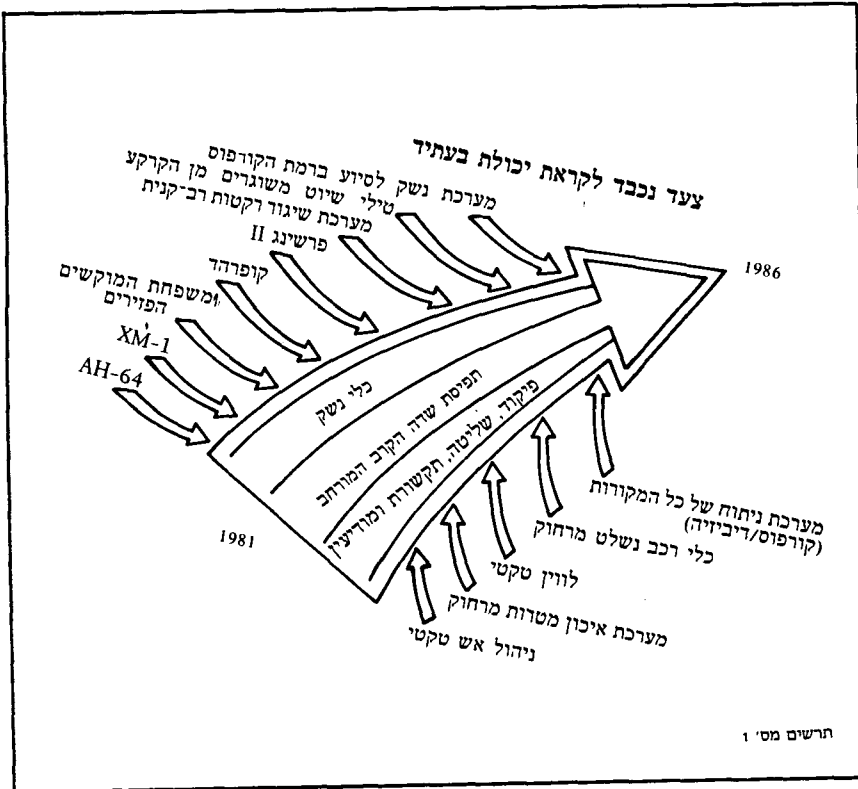
ג. חשוב לשקול עתה את מספר המערכות שיוכנסו לשימוש בכוחות בעתיד הקרוב ובעתיד המרוחק מעט (ראה תרשים מס' 1). אין אלה רק כלי נשק בעלי יכולת קטל גדולה יותר וטווחים ארוכים יותר, אלא מערכות אוטומטיות ומערכות תקשורת לצורך פיקוד ושליטה גמישים יותר, בשילוב עם מערכות חי-שנים כדי לגלות, לזהות ולהעסיק את האויב ולהעריך את יעילותה של ההתקפה לעומק.

ד. התפיסה נועדה להיות הרעיון המאחד, המלכד סביבו את כל היכולות החדשות הללו באופן שבצוותא יאפשרו לנו לממש את מלוא הפוטנציאל המשולב שלהן, על מנת לנצח. שדה הקרב המורחב איננו חלום עתידי שישאר על המדף עד שכל המערכות החדשות יוכנסו לשימוש. הקורפוסים והדיביזיות יכולים, וחייבים, להתחיל ללמוד ולתרגל את הלחימה בשדה הקרב המורחב, בשינויים קלים, כבר עתה — בשנת 1981. שכרו של לימוד זה בכוננות לקרב יהיה עצום, וישום התפיסה כבר כיום פירושו שאנו בונים את כלי הקיבול שלתוכו אפשר לחבר מיד כל מערכת חדשה, ועל-ידי כך לקצר את זמן ההתארגנות הדרוש כדי להגיע ליכולת מלאה.

כדי לוודא שהתפיסה של שדה הקרב המורחב מובנת במלואה, בהקשר של שדה הקרב המקובל, הגרעיני, הכימי המשולב, תובא כאן תחילה סקירת ההיבטים העיקריים של התפיסה במובן הרחב. לאחר מכן נתאר כיצד יגדלו סיכווי הניצחון באופן דרמטי על-ידי תקיפת הדרגים התוקפים והדרגים העורפיים בעת ובעונה אחת.

התפיסה

ייעודם של כוחות צבא בימי שלום, במיוחד בכל הקשור למבצעים באזורים גורליים לאינטרסים של ארצות-הברית, הוא לצמצם עד למזער כל יזמה שעלול האויב להגות כדי למצוא פתרונות צבאיים לבעיות פוליטיות. במדינות ברית נאט"ו, במזרח התיכון ובקוריאה, חייבת אסטרטגיית ההגנה שלנו להתרחב מעבר למניעה

תרשים מס' 1

הטקטיקה המבצעית. הבקעה (במקום כלשהו) מבוקשת כגורם הראשוני של התמוטטות במערכי ההגנה של המגן. בתפיסה החלופית, ממירים את העוצמה הגדולה בהפתעה, בטקטיקת ההבקעה הנועזת. בנאט"ו עלולה תפיסה זו להתבטא במספר רגימנטים של B.M.P. התוקפים באורח עצמאי וללא אזהרה מוקדמת, שמטרתם למנוע מהכוח המגן הזדמנות להיערך בקו הקדמי.

שני אופני הטקטיקה הם ביסודם תכניות הנשענות על תמרון, שייעודן לשבש את הטקטיקה המבצעית של המגן, אם כי בדרכים שונות.

הצורך בהתקפה לעומק נובע מתוך טבעם של האויבים הפוטנציאליים של צבא ארה"ב — מן הדוקטרינה שלהם ומהעדיפות המספרית של כוחותיהם. השאלה אם האויב של האמריקנים נערכ בדרכים בצורה מסוגנת, כפי שמופיע בתרשים מס' 2, אינה חיונית למעשה. החשוב הוא, שהעדיפות המספרית מאפשרת לו להחזיק חלק ניכר מכוחותיו מחוץ לתחום הלחימה, כשהוא חופשי להשקיע אותם כדי להכריע את כוחות צבא ארה"ב או לעקפם. קיומם של דרגים כאלה בעורף מקנה לאויב אחיזה איתנה ביזמה, ועל צבא ארה"ב לחלץ יזמה זו מידי, ואחרי כן לשמור אותה בידי כדי לנצח.

את האסטרטגיה של נאט"ו (וכן אסט-

גרידא של ניצחון הצד שכנגד. תחת זאת עליה לתבוע ניצחון מוגדר ומוכר (אם כי מוגבל, אולי) למתגונן. יש לגרום לכך שמנהיגי האויב יבינו כבירור שאם יבחרו לפעול בדרך צבאית, לא יחזור עוד המצב שקדם למלחמה — דבר מה שצריך להשיבו על כנו. במקום זאת, המצב שהם עצמם יצרו הוא מצב שיש לפתור אותו בתנאים חדשים.

ככל שהמאזן הגרעיני האסטרטגי מתנדנד אנה ואנה, כך הולכת וגוברת ראיית האויב את חופש הפעולה שלו ברמת הזירה — בדרכים רגילות וגרעיניות. אין להתייחס לכוחות זירתיים רק כגשר למלחמה גרעינית אסטרטגית. אלה כוחות שיש לבחון אותם על רקע יכולת הלחימה.

שיקולים אלה, המכתיבים את האסטרטגיה של נאט"ו, חייבים למן הרגע הראשון להיות ערוכים כך שיתמודדו עם האיום המקובל, הגרעיני או הכימי — הבין-זרועי הסובייטי המשולב בשדה הקרב. האיום הגדל והולך של היכולת הגרעינית גם במקומות אחרים מצביע על כך שאסטרטגיה זו הולמת גם אזורים חיוניים אחרים.

האסטרטגיה של ברית ורשה, נוסח הסובייטים, מקיפה שתי תפיסות בסיסיות:

● בראשונה שבהן, העוצמה הגדולה, התנופה והקרב הבלתי פוסק הם מאפייני

התקפת פתע בימי שלום, ויספקו את המידע הדרוש להעסקה/סיוור במלחמה.

- מערכות שיגור בעלות יכולת רגילה וגרעינית כאחת, ובעלות טווח, דיוק וכושר קטל מספיקים כדי לסכן דרגים מתגברים של האויב בימי שלום, וכדי לתקוף אותם בהצלחה בימי מלחמה.
- פיקוד ושליטה הולמים כדי לשלב מודיעין הנשען על כל המקורות האפשריים בזמן כמעט אמיתי בימי שלום ובימי מלחמה, וכדי לוודא שהמידע המודיעיני והמידע הדרוש להעסקת המטרות יועברו אל הכוח המתממן בעמדותיו גם כן בזמן כמעט אמיתי.

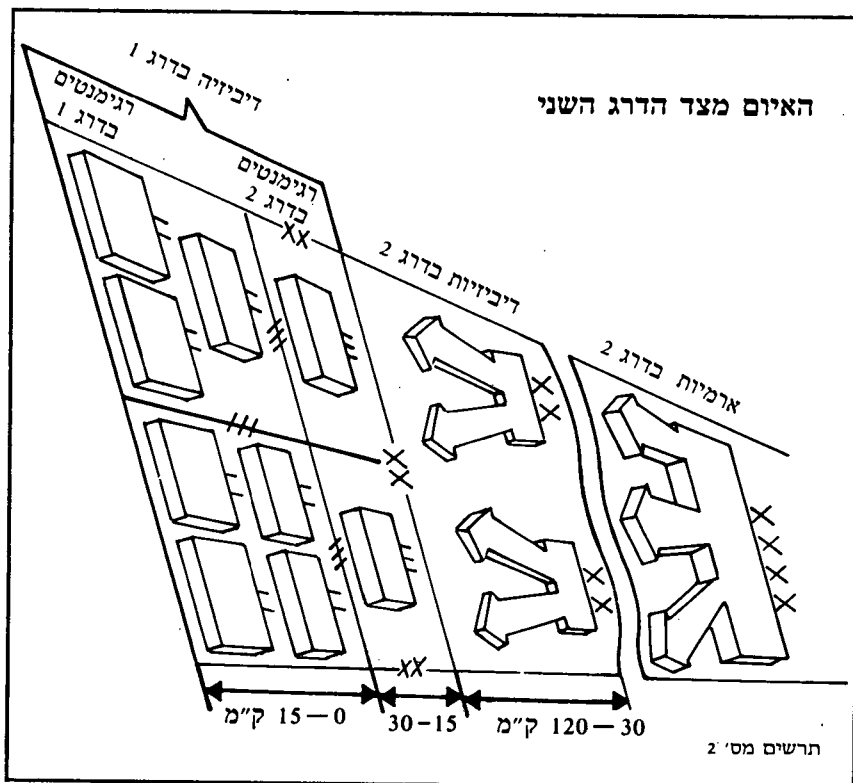
הטקטיקות המבצעיות המסייעות לתפיסה מבצעית כזו, של הגנה משולבת הרחק לפני, הן:

- צפה לעומק והחל לשבש, לעכב ולהשמיד דרגים מתגברים כבר בשלב מוקדם.
- נוע במהירות נגד הדרגים המסתערים.
- הלום בדרגים המסתערים במהירות כדי למנוע מהם להשיג את יעדיהם.
- סיים את הקרב הפותח נגד הדרגים המסתערים והדרגים המתגברים במהירות, כדי לעבור להתקפה ולסיים את הקרב נגד הארמיות המסתערות לפני שיוכלו הארמיות המתגברות להצטרף לקרב.

אזורי עניין והשפעה

בביצוע סדרה כזו של טקטיקות מבצעיות חייבת להיות חלוקת אחריות בין המפקדים, כשם שאמצעי התצפית והלחימה העומדים לרשות המפקדים כדי ללחום בשדה הקרב שונים, כך צריך להיות שוני בתחומי ההתעניינות העיקריים שלהם. לכל רמת פיקוד יש אחריות כפולה, כפי שאפשר לראות בתרשים מס' 3. כל אחת מהרמות חייבת לתקוף אחד מדרגים האויב וחייבת לצפות על דרג מתגבר או לעמוד על כוונותיו. מבחינה דוקטרינית אנו אומרים שדיביזיות הקו הראשון של האויב, הרגימנטים המוצבים לפני הדיביזיות המסתערות וכן הרגימנטים המתגברים, נמצאים באחריותה של הדיביזיה המתגוננת.

גם בהתקפה יהיו דרגים אלה באחריותו של מפקד הדיביזיה. מפקד החטיבה לוחם ברגימנטים המסתערים של הקו הראשון; מפקד הדיביזיה לוחם בדיביזיות המסתערות של הקו הראשון; מפקד הקורפוס לוחם בארמיות של הקו הראשון. מפקד הקורפוס אחראי לאתר את כיוון התקדמותן של הדיביזיות של הדרג השני של ארמיות הקו הראשון ולשבש

האויב על-ידי דרגי הסתערות מתגברים, ועל-ידי כך להשיג באמצעות לחימה בלתי פוסקת מה שאי אפשר להשיג על-ידי הגנה קדמית קשוחה.

- למצוא את ההזדמנות לתפוס את היזמה — לתקוף כדי להרוס את שלמותה של התכנית המבצעית של האויב, לאלץ אותו לנתק מגע ולהפסיק את ההתקפה, או להסתכן בתבוסה מהדהדת.

בגלל יתרונו המספרי של האויב חייבת ההתקפה על הדרגים המתגברים שלו להתחיל תמיד כאשר דרגים אלה מצויים עמוק, יחסית, בתוך שטחו של האויב. אם מגן נחות מבחינה מספרית ממחין עד שאויבו העדיף מבחינה מספרית יחדור לשטחו ורק אז ינחית התקפת נגד, יהיה זה תמיד מאוחר מכדי לרכז כוחות ואש יעילה כדי להביס את התוקף. ביחוד יהיו כך פני הדברים אם דרושים כלי נשק זירתיים גרעיניים כדי להדוף את החדירה.

לפיכך, בשדה קרב משולב, חייבות המערכות שנועדו להדוף את גורמי התקיפה של האויב, לשבש את הכוחות המתגברים ולנקוט יזמה על-ידי תקיפה, ולהיות מסוגלות להנחית אש רגילה ו/או גרעינית על פני כל שדה הקרב — בכל עומקו של שדה הקרב.

המפתח ליכולת לחימה אמינה בשדה קרב משולב הוא:

- מערכות סיוור/חישנים, שימנעו

רטגיות של הגנה באזורי מפתח אחרים בעולם) יש לחנך כדי לשמור על שטחים, משאבים ומתקנים של האזור המוגן עבור המגן. אף לא באחד מהאזורים הגורליים של העולם שסביר להניח שכוחותיה של ארצות-הברית יופנו אליהם, יש מרחב תמרון מספיק כדי להכיל אסטרטגיה מסורתית של הגנה בעומק. ההגנה חייבת, אפוא, להתחיל במרחק ניכר לפני ולחמ' שיך משם בתוקפנות כדי להשמיד את הדרגים המסתערים של האויב, ויחד עם זאת להאט, לשבש, לשבור, לפזר או להשמיד את דרגי הקו השני כדי לתפוס את היזמה במהירות ולהמשיך בהתקפה. הטקטיקות המבצעיות שבעזרתן מבקשים כוחותיה של ארצות-הברית להגשים את התפיסה המבצעית שתוארה לעיל צריכות לענות על הכרעה מהירה בקרב בנסיבות שיאפשרו לדרג המדיני לשאת ולתת עם יריביו מעמדה של כוח. הסיבה לכך היא שהאויב נהנה, בדרך כלל, מיתרון זמני ביכולתו לגייס במהירות כוחות נוספים. ברור, אפוא, שאחת המטרות של תפיסת הקרב חייבת להיות רכישת זכות קדימה לאפשרות של ניהול מבצעים צבאיים ממושכים. נוסף לכך, הטקטיקות המבצעיות האלה צריכות לשאוף בעת ובעונה אחת גם למטרות הבאות:

- מניעת הגעתו של האויב ליעדים שהוא מבקש.
- מניעת תגבור הכוח המסתער של

לפני שהן נעשות חלק מהבעיה של הקורפוס.

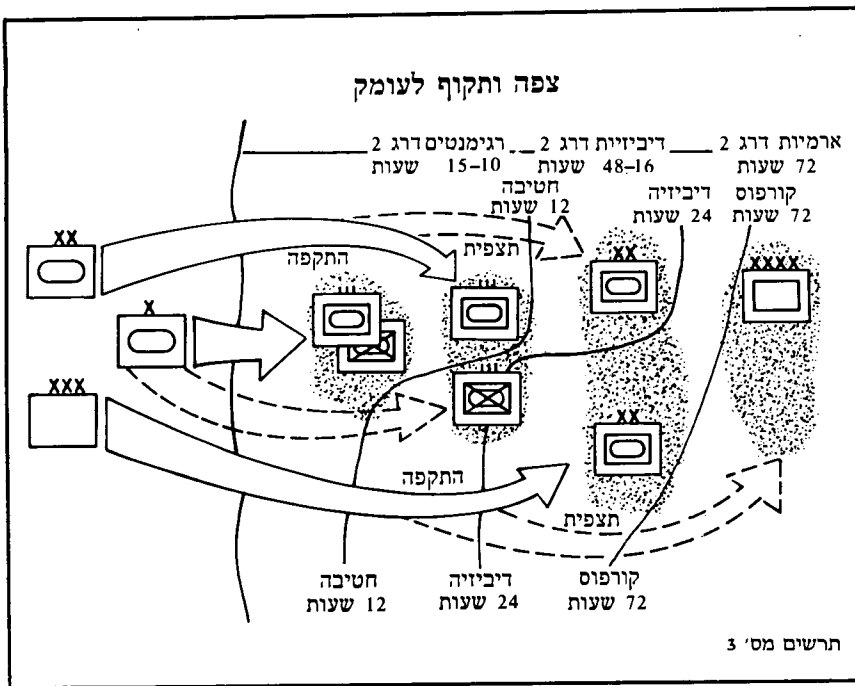
יחד עם זאת, יש למפקד הקורפוס עניין רב במקום פריסתה של הארמיה של הקורפוס השני של החזית. ברמת הקורפוס הוא חייב להשתלב כמערכות איכון המטרות הלאומיות ובאמצעי סיוור אחרים כדי להשיג מידע בנוגע למקומה של ארמיה זו ומעשיה. אחריותו הראשונית במסגרת הלחימה נוגעת לדרגים המתגברים.

תקיפת הדרגים המתגברים

כדי שדיכוייה כזו, המצויה באזורים בעלי עניין והשפעה, תהיה יעילה בימי מלחמה, יש לתרגל אותה לעתים תכופות בימי שלום. חיוני עבור צבא ארה"ב להכיר בעובדה שכאשר האויב מצליח לערוך את הדרגים שלו בצורה הדרושה להשגת הצלחה, מעצם טבעה של היערכות כזו נוצרת פגיעות, כלומר: מטרות. פגיעות זו נותנת בידי צבא ארה"ב הזדמנות לסכן מאוד את הכוחות המאיימים בקו השני, אולם ניתן יהיה להפיק תועלת מפגיעות זו רק על ידי תרגול חוזר ונשנה.

מה שיש לעשות הוא לתרגל את איכון המטרות של ברית ורשה ואת העסקתן כעת, בימי שלום, כדי שניתן יהיה לתקוף אותן כאשר יתעורר הצורך. נוסף לכך, ניתן לעשות הכנה מודיעינית קפדנית של שדה הקרב ועל ידי כך להיות מוכנים לתקוף מטרות שחשיבותן גדולה. מטרות כאלה כוללות גשרים קבועים ואתרים ניי-דים שגורמו להצטופפות של הדרגים המתגברים המאיימים ויהפכו אותם על ידי כך למטרות קוסמות. נוסף לכך, גם תקיפת מטרות אחרות, שחשיבותן גדולה, כגון מתקני סיוע ותחזוקה קרבית שחיי-בים להימצא בשטח כדי לסייע לכוחות הניידים, או מוצבי פיקוד נבחרים, תגרום לעיכובים. התקפות מסוג זה יקנו לכוחות הידידותיים זמן כדי לסיים את הקרב בקו הקדמי של הכוחות.

בתרשים מס' 4 אפשר לראות את הבעיה הטמונה בעצם הלחימה נגד טקטיקה של עריכת הכוחות בדרגים. אם הקרב מנוהל ללא כל מניעה או חסימה מתוכננת, ייהנו הדרגים המתגברים של האויב מחופש תנועה עד שיכנסו לקרב המגע. תרשים מס' 4 מתאר מה קורה כאשר מתעלמים מדרגים מתגברים ומני-חים להם להתכנס מאחורי הכוחות המס-תערים בקו הקדמי שלהם עד שמושגת הבקעה. האויב מצליח לשמור על גמי-שות, יזמה ותנופה כדי להטיל את עיקר כוחו במקום ובזמן שיבחר בהם. כפי שמצביעים הסימונים המקווקים, מיוע-

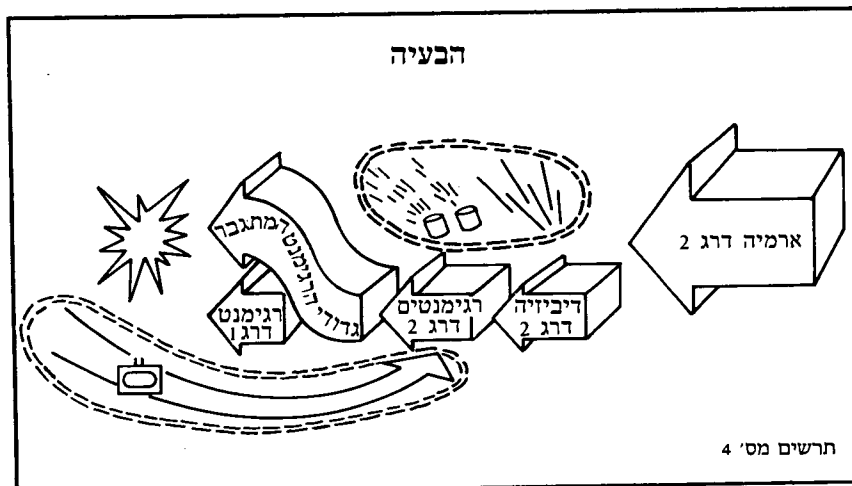

לעומק תשמיד את כוחות האויב עוד לפני שייכנסו לקרב המגע, אולם במושגים של ימינו, ובסבירות גבוהה — גם במושגי המחר, יגבילו ההוצאות ונדירות האמצע-עים את התוצאות שאפשר להשיג, מבחינה מעשית, בעיכוב האויב ובשיבוש מהלכיו. אולם העיכוב והשיבוש צריכים להיות מכוונים לעבר יעדים שאפתניים יותר מאשר שחיקה חלקית או הטרדה. יעדה העיקרי של ההתקפה לעומק הוא ליצור הזדמנויות לפעולה מצדו של הצבא האמריקני — תקיפה, תקיפת נגד או ייצוב הגנה — בשטח מתאים קדימה ככל האפשר באזור הקרבות. ניתן להשיג זאת על-ידי הימנעות מהפעלתם של אמצעי האיכון ושל משאבי התקיפה טיפין טיפין. יש לרכז את האמצעים הללו כלפי מטרות חיוניות שנייבו את התוצאות הטובות

דות ההתקפות לעומק למנוע ממנו את חופש הפעולה הזה. לצורך התקפה לעומק מצויים שלושה כלים עיקריים:

- אמנעה — באוויר, על ידי ארטילריה וכוחות מיוחדים.
- לוחמה אלקטרונית התקפית.
- הונאה.

במונחים המעשיים הרווחים בימינו מהווה המניעה — בעיקר אמנעה, כלומר בידוד שדה הקרב, המופעלת מן האוויר — הכלי העיקרי של ההתקפה לעומק. הטווחים של מכשירי החסימה אינם מאפשרים כרגע שימוש יעיל נגד דרגים מתגברים. אולם אפשר להשתמש בחסי-מות בקרב המגע כתחליף לא קטלני לאש ולגיחות מניעה אוויריות, ואז אפשר להפ-נות את אלה לתקיפות בעומק. אנו, בצבא ארה"ב, שואפים שהתקפה

מכתיבה שהתכנית תיגזר מתוך ראייתו של מפקד אחד. הפרדה בין קרבות מגע לקרב בות בהמשך הלחימה מזמינה סיכונים שהפתחים הנוכחים לא יפתחו, או — אם יפתחו, לא תהיה ביחידות הכנה מספקת כדי לזהות אותם ולנצלם.

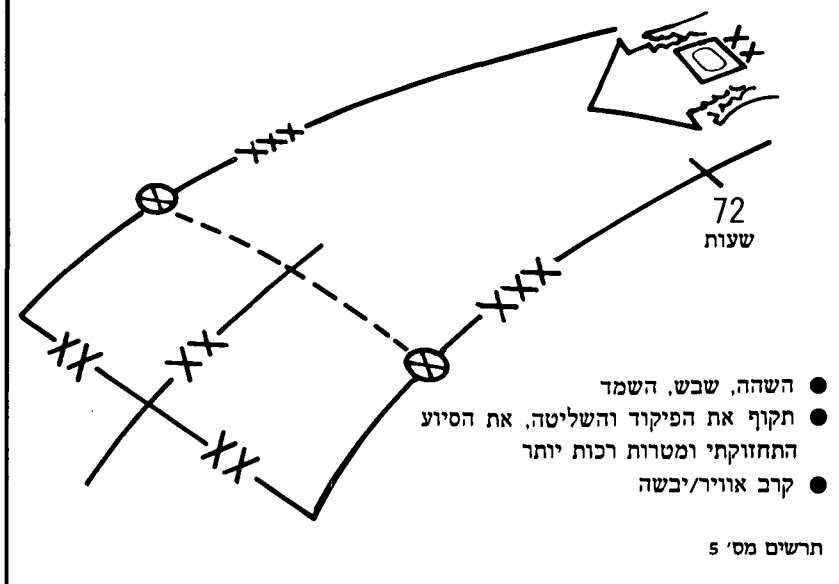
העולה מתוך דרישה זו לאחדות הפיקוד על מרכיבי הלחימה הקרובים והרחוקים כאחד היא השקפה של שדה קרב מורחב, בעל עומק ורוחב מוגדרים היטב, שבו לוחם המפקד בקרב אחד משולב היטב, בשלבים אחדים במימד הזמן, הקשורים ביניהם קשר הדוק, ולא בסדרה של קרבות נפרדים. עומקו של שדה קרב זה מעבר לקו הקדמי של הכוחות הוא תולדה של אופקי התכנון של המפקד, הבאים לידי ביטוי בשעות.

התסריט הבא מתאר מצב של קרב משולב שבו ייחנה המפקד מיתרון ניכר אם יילחם בדרגים המסתערים ובדרגים המתגברים בעת ובעונה אחת. בתחילה יש להכיר בעובדה שבתסריט זה יהיה יתרון בהפעלת כלי נשק גרעיניים וכימיים טקטיים כבר בשלב מוקדם, ובשטחו של האויב. אולם ברור לחלוטין שההרשאה לעשות זאת עלולה לא להינתן בזמן המתאים. אם כך, צריך יהיה לנהל את הקרב כמה שמכונה אמצעים מקובלים. אף על פי שדבר זה גורם להחלשה מסוימת בעצמה הקרבית של המגן, מנצלת התפיסה המתוארת כאן את יתרת העצמה המקובלת בצורה מרבית.

תרשים מס' 5 משרטט את העניין שיש למפקד הקורפוס בקרב לעומק — כוחות אויב המצויים בתחום 72 שעות מקרב המגע. למפקד הקורפוס חייבת להיות תכנית ערוכה היטב וגמישה, המביאה בחשבון התפתחויות ב-72 השעות הקרובות, כדי ללחום בקרב המגע ובקרבות המורחבים גם יחד, ליטול את היוזמה, לנצח בקרב, ולעשות כל זאת במהירות. מהי המטרה של צפייה לעומק של 72 שעות? יש דברים רבים שקורפוס חייב לעשות בשעות אלה. יש לנצל את הזמן כדי לתכנן, להוציא פקודות ולבצע את התמרונים, את סיוע האש ואת ההכנות התחזוקתיות הדרושים כדי לנצל הזדמנות לפעולה התקפית.

נוכחותה של עוצבת אויב כלשהי באזור ההשפעה של מפקד הקורפוס חייבת לגרום להערכה מחודשת של התכנית שלו לטווח ארוך ולחולל אופציות להבסת הכוח הזה יחד עם כוחות אויב אחרים הנמצאים באזור ההשפעה. יש להניח שבנקודה זו יישמרו מספר אופציות, אולם מיגוון האופציות מצטמצם

הקרב המשולב — הקרב בעומק

המגובלים צריכים להיות מופעלים על-פי תכנית ערוכה, סדורה ומנוהלת היטב כדי לסייע לתכנית הניצחון. איכון מטרות בטווח רחוק והשימוש במשאבי התקיפה טיפין טיפין הם מותרות לצבא האמריקני.

החלטת המפקד מתי להשתמש באמצעי התקיפה לעומק צריכה להתקבל כך שתפתח פתח לפעילות התקפית שעות מספר לאחר מכן. החלטה זו צריכה להתקבל על בסיס תכנית אחת ואחודה של תנועה ואש לכל היקפו של הקרב. את הפתח הצפוי עבור הפעולה המכרעת יש ליצור באזור, שבו וידאו התכנונים הקודמים את זמינותם של סיוע תחזוקתי הולם, סיוע אש וכוחות מתמרנים כאחד. תביעה זו לתיאום דקדקני של הפעולות בהווה ובעתיד לכל עומקו של שדה הקרב

ביותר בשימוש תכנותי של האויב וייצרו מצבים שבעקבותיהם יוכלו הכוחות ליטול את היוזמה ולנצח.

חשוב להדגיש כאן שההתקפה לעומק איננה רק מכשיר הגנתי. היא אפילו יותר חיונית בהתקפה. היא חיונית לניצחון מפני שהיא יוצרת הזדמנויות ליטול את היוזמה ולהחזיק בה. באותה מידה חשוב שמפקדי הקורפוסים והדיביוזות יילחמו בקרב הזה לעומק בעת ובעונה אחת ותוך תיאום הדוק עם קרבות המגע. אמנם, מפקדים אלה כבר עסוקים ביותר בקרבות המגע, אבל הסיבה שמאלצת את מפקדי הקורפוסים והדיביוזות להתערב היא שמספר המטרות שרוצים לתקוף ושניתן לאכזר עולה בהרבה על אמצעי התקיפה. חיוני, אפוא, שאמצעי התקיפה לא יופעלו ללא אבחנה. אמצעי התקיפה והאיכון

מסוק לחובלת סער UH-60A "בלאק הוק" מצויד ב-16 טילים נ"ט "הלפיוור"

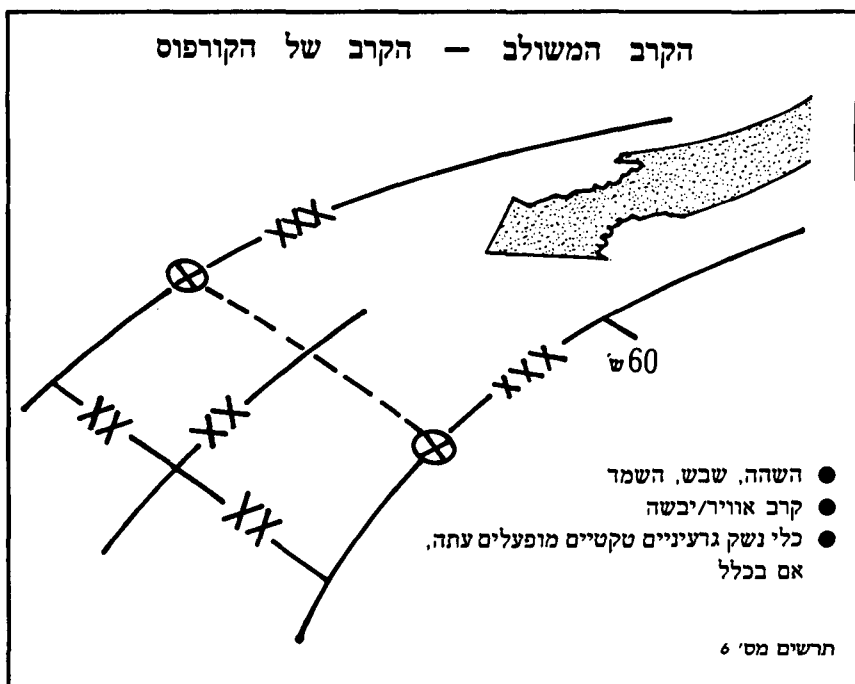

אופציה מקובלת חזקה למקרה שלא יותר לו להשתמש בכוח גרעיני. הוא חייב לקבוע את הזמן המכריע שבו יהיה חייב להחליט סופית איזה קו פעולה ינקוט. בכל מקרה ישאף להחזיק את עוצבת האויב מחוץ לאזור ההשפעה של הדיביזיות במשך די זמן כדי לאפשר למפקדי הדיביזיות מרחב וזמן שיספיקו כדי להשיג לים את משימותיהם ולקדם את פני הדרג הבא.

כאשר הכוח חודר לאזור ההשפעה של הדיביזיה (תרשים מס' 7) — במרחק של 24 שעות, לערך, מהקו הקדמי של הכוחות — מתחיל כל התהליך פעם נוספת ברמה נמוכה יותר. כאן יש חשיבות מכרעת לאיכון מטרת בזמן אמיתי. מכיוון שבשלב זה מנותב התוקף לצירי התקפה מוגדרים, נותרות בידו רק אפשרויות תמרון מעטות, והמגן יכול להפיק מכך תועלת. ושוב — אם יופעלו כלי נשק גרעיניים טקטיים, יש להפעילם בשלב זה. נערך סקר של אין ספור תרגילי תכנון, שבהם תוארו חדירות אויב תוך הקפדה יתרה שישקפו את הנקודה "שמעבר לה נמצאת שלמותה של ההגנה בסכנה". נמצא, שאם הניחו לחדירה להתפתח כפי שתוארה באזור המוגן, תמיד היה זה מאוחר מדי. לפיכך, ולו רק מסיבה זו, יש חשיבות עליונה שתהליך התכנון יתחיל כשהמטרות שבדרגי התגבור נמצאות עדיין עמוק בשטחו של האויב, ושהרשות להפעיל נשק גרעיני תתבקש בעוד מועד כדי לאפשר את הפעלתו כשכוחות האויב מצויים עדיין 24 עד 60 שעות מהקו הקדמי של הכוחות.

בדומה לחלקו המוקדם יותר של הקרב, על המפקד להקיף את כל המגוון של מערכות נשק אוויריות ויבשתיות. בשלב זה הקרב הוא עדיין קרב אווירי/יבשה, ואולי אף יותר "אווירי" מאשר "יבשה".

כאשר הדרגים המתגברים מתקרבים עד כדי 12 שעות מקו הכוחות הקדמי (תרשים מס' 8), הם נכנסים לתחום אחר-יתרו של מפקד החטיבה. בקו 12 השעות יש לנקוט פעולות שלא רק משהות את הדרגים המתגברים ומשכשות את מהלכיהם, אלא גם מסייעות להביס את הכוחות הנמצאים במגע בקו הקדמי. בהנחה שקיימת מטרה מתאימה ושהאויב כבר הפעיל נשק כימי, זהו המקום שבו ניתן לשלב הפעלת נשק כזה מצידנו. את הנשק הכימי יש להפעיל כדי לבודד את אחד החלקים של שדה הקרב בעוד ההתקפה מונחת כלפי חלק אחר של הכוחות המתגברים. בנקודה זו מושלים בכיפה

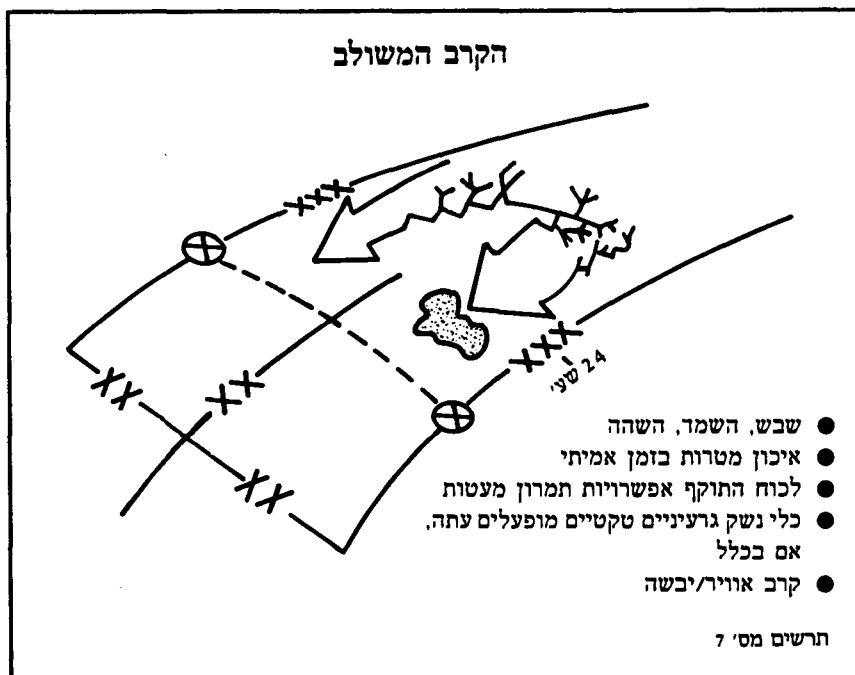

רונותיהן היחסיים של אופציות ההתקפה השונות יתחילו להתבהר. האופציות בשלב זה יכללו מהלומות גרעיניות לעומק בעזרת טילי "לאנס" או חימוש מוטס. המטרות בשלב זה הרבה יותר פגיוניות להשפעות גרעיניות מאשר בקו הקרב הקדמי. הן נמצאות עדיין הרחק מחוץ לרדיוס הסכנה לגבי הכוחות הידידותיים, והזמן עד יצירת המגע, מציאותי למדי כדי לאפשר לבקשה, להיתר ולביצוע להתרחש.

מובן מאליו שלמפקד חייבת להיות

ככל שהכוח מתקרב והזמן שנותר עד למגע פוחת. כמעט כל האופציות יכללו את תקיפת הכוח כדי לגרום להשהייתו ולשיבוש מהלכיו. למרות שהמרחקים כאן גדולים, התמורה עשויה להיות ניכרת, מפני שהמטרות החיוניות כוללות גופי תחזוקה ופיקוד "רכים", שערכם יהיה הרבה יותר קטן כאשר יתקרבו לאזור הקרב בקו הקדמי.

כאשר הכוח מתקרב (תרשים מס' 6) תהיה השפעתו התלויה ועומדת מעל הקרב בקו הקדמי ניכרת יותר ויותר, וית-

ההיבטים הקרקעיים של הקרב, כלומר, הקרב הוא יבשתי יותר מאשר אווירי. בעזרת מעט מזל תהיה התוצאה שהכוחות התוקפים של האויב יושמדו, חופש התמרון יוחזר לידינו והיזמה תינטל מידיו. בסופו של דבר תהיה ההתקפה המקבילה הזו על דרגי האויב המפתח ליעד הראשוני של הקרב המורחב – לנצח, ולא רק למנוע תבוסה. (תרשים מס' 9).

המחקרים מראים בעליל שאמנעה מוצלחת מביאה, בסופו של דבר, לירידה בעוצמת האש הכבירה של האויב. ברור גם שאמנעה מוצלחת מביאה לבלימת התנופה של האויב עקב אבדן סיוע והיא מותירה בידי המגן זמן כדי לקבל היתר להפעלת נשק גרעיני, אם יש צורך בכך. ולבסוף, האמנעה מקטינה את החלופות העומדות לרשות התוקף מפני שהיא משבשת את יכלתו להוציא אל הפועל את תכניתו.

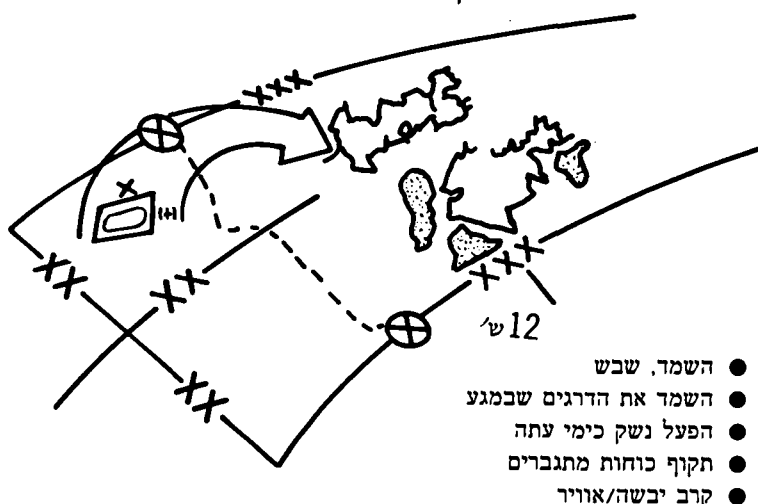
ההוכחה שאמנעה מתוכננת היטב יכולה להביא לתוצאות כאלה מבוססת בחלקה על פרק ניתוח המטרות בניתוח אזור, שבו הונחתו משימות סיוע אש; הניתוח נעשה על ידי בית הספר לתותחנות שדה של כוחות היבשה של ארה"ב. חלק מניתוח זה הייתה השוואה, תוך הדמיה, בין קרבות ברמת הקורפוס שנערכו באי רופה ב-1980, תחילה ללא אמנעה ואחרי כן בעזרת אמנעה. אולם בעוד שזמינותם של האמצעים הדרושים לאמנעה הייתה, כנראה, מלאה תקוות, ניכרו למרות זאת מספר מגמות רבות משמעות.

כל אחת מתוצאות האמנעה המופיעות בתרשים מס' 10 רצויה ביותר, אולם משמעותן המדויקת בולטת יותר כאשר שוקלים את תפוקת ההדמיה במידה הזמן. ליתר דיוק, התבוננות בתוצאות האמנעה לגבי עצמתו של האויב בקרב המגע

שיגורו של הטיל הטקטי האמריקני "לאנס"

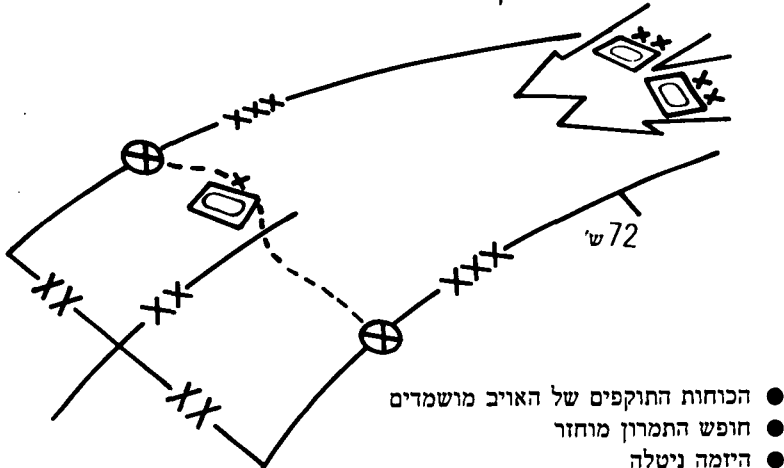

הקרב המשולב

תרשים מס' 8

הקרב המשולב - התוצאות

תרשים מס' 9

- תוצאות האמנעה
- האויב מסוגל להנחית פחות התקפות ברמת החטיבה
- הדרגים הקדמיים של האויב מובסים בשלב מוקדם יותר
- אין צורך כעתודות של הכוחות הידידותיים בשלב כה מוקדם
- חדירות האויב הרבה פחות נרחבות

תרשים מס' 10

מצביעה על ערכה האמיתי של התקפה לעומק.

העקומה העליונה בתרשים מס' 11 מורה כי ללא אמצעה יש ביכלתו של האויב לקיים עליונות מתמשכת לאורך זמן בקו הכוחות הקדמיים. במשך זמן זה הולכת ומתדלדלת עצמתו של המגן, חופש התמרון פוחת ואחיזתו של האויב ביזמה בצורה מוחלטת הולכת ומתגברת. הדברים שניתן להשיגם על-ידי אמצעה, שנוהלה כהלכה מוצגים בעקומה התחתונה בתרשים מס' 12. כאן נבלמים הדרגים המתגברים של האויב פרק זמן מספיק כדי ליצור פרקי-זמן של עליונות הכוחות הידידותיים, שבהם ניתן ליטול את היוזמה בעוד מועד כדי לפעול. ככל ש"חלונות" אלה יהיו ארוכים ותכופים יותר, כך יגדלו הסיכויים לנצח, בתנאי שנצליח לעמוד עליהם בעוד מועד ולפ-

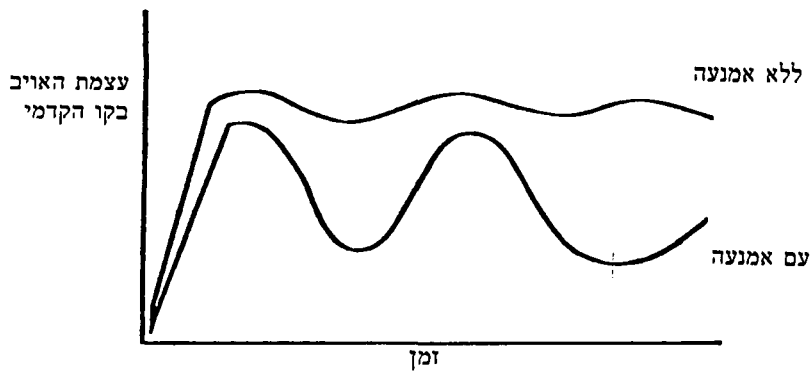
עול בזמן ובמקום שבו הם מתפתחים. ייתכן שלא נצליח ליצור "חלונות" בתדירות ובמשך זמן כזה לכל רוחבה של חזית הקורפוס. אולם עכשיו ניתן ליצור הזדמנויות כאלה, ואם הן תנוצלנה באורח תוקפני, הן תבאנה להיווצרות של הזדמנויות ארוכות ונרחבות יותר, שבהן תיערכנה פעולות מכריעות ברמה גבוהה יותר, שיצטברו יחדיו עד כדי מתקפה רבתי (תרשים מס' 13).

תכנון האמצעה

בעיקרו של דבר ניתן לראות שהאמצעה היא המפתח להצלחה בשדה הקרב. אפשר לשנות את תנופתו של האויב על ידי תקיפת מטרות שערכן גבוה בדרגים המתגברים, תוך הקטנת יכולתו לרכז כוחות ולקיים את התנופה. האמצעה היא הדרך שבעזרתה אפשר להשיג את המנוף הדרוש כדי להאיט את האויב, ובסופו של דבר — למנוע ממנו להשיג את יעדיו. האמצעה היא המאפשרת למקד את ההתקפות על מטרות האויב שנוקיהן, השמדתן או שיבושן יסייעו ללחום בקרב כשהיתרון לצדנו. יעדיה העיקריים של האמצעה הם אותם חלקים של כוח האויב הנעים לעבר הקו הקדמי של הכוחות, או נמצאים בשטחי כינוס כשהם מתכוננים להצטרף לקרב.

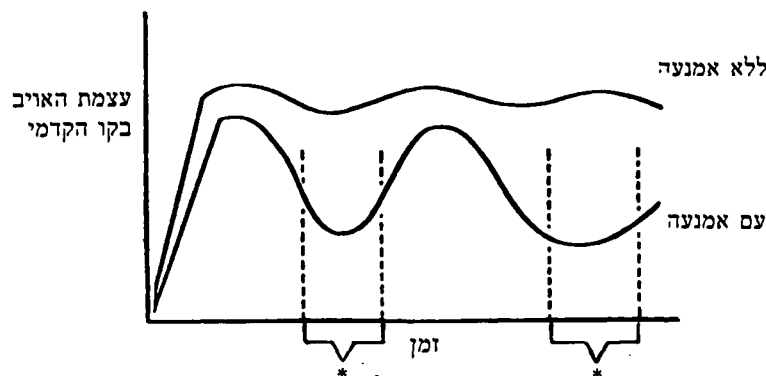
אולם מהתפיסה של האמצעה משתמע עים מספר שינויים בדרכי המחשבה הנוהגות כיום, במיוחד בנושאי פיקוד ושליטה. כדי להוציא את התפיסה אל הפועל עלינו להכיר בצורך ללמוד כיצד לנצל במיומנות משאבים הרבה מעבר למשאבים האורגניים של הקורפוס והדיביזיה ולתכנן את יישומם בשדה קרב מורחב בהרבה.

מדוע יש לתקוף לעומק?

תרשים מס' 11

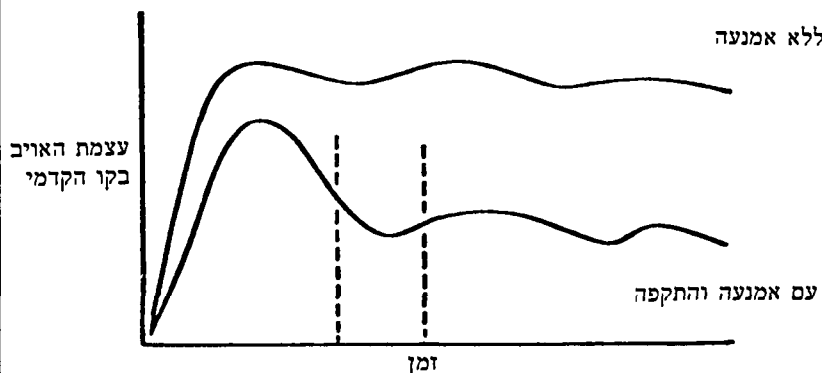
מדוע יש לתקוף לעומק?

*"חלונות" לפעולה

תרשים מס' 12

מדוע יש לתקוף לעומק?

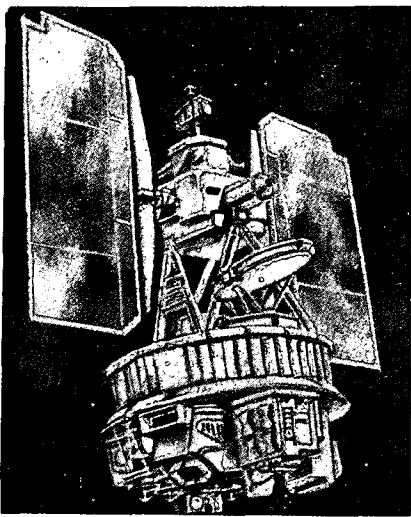

תרשים מס' 13

מי נמצאים האמצעים הללו, אלה הכלים הדרושים כדי להשיג את התוצאות הטורבות ביותר בשדה הקרב. יישומם על פי התפיסות המחשבתיות שתוארו לעיל היא הדרך לממש את הפוטנציאל הגדול הגלום בהם.

בתרגילים שנערכו לאחרונה הודגם, שהמידע הדרוש להעסקת מטרות כפי שתואר לעיל מצוי כיום בידינו — בעזרת אמצעים הנהוגים כיום. מה שדרוש כרגע הוא לתכנן תרגילים ברמת הקורפוס והדיביזיה שיתמקדו בנושא המידע הזה ברמה שלהם. כדי שקרב האמנעה יתחולל כהלכה, ובעיתו, חייבים הקורפוסים והדיביזיות להיות מסוגלים לטפל במשפחת החישובים המצויה כיום בצבא ארצות הברית.

מגמותיהן של יחידות האויב המאיימות ומתכונת פעולתן כשהן נפרסות

לוחית תקשורת חדש מתוצרת ג'נרל אלקטריק — חשיבות גדולה נודעת להעברת המידע הנדרש כדי להעסיק מטרות

כעוצבות של הדרג השני — ידועות. המשימה היא להביא את המידע הזה לידיעת מפקדי הקורפוסים והדיביזיות כדי שישתמשו בו להעסקת מטרות לצורך אמנעה.

כדי שאיכוך המטרות יהיה בעיתו יש לוודא שברמת הקורפוס תהיה שליטה במערכות חישובים כגון ה"אוביד" — מכ"מ מוטס ניבט לצדדים, "גאנדריל", "קניקלוק", ו"תכנית הערכת המבחנים המשולבת". יש חשיבות דומה שתהיה מערכת תקשורת ישירה כדי להעביר את המידע הזה מרמת הקורפוס לרמת הדיביזיה. נתונים ממספר אמצעי סיוע אחרים צריכים גם הם להיות זמינים. באלה כלול לים ה-4C RF, ומערכות לאומיות וזירות אחרות. אחת הבעיות המציבות

היכולת בימינו ובעתיד

לאחר הטענות המשכנעות בדבר אמנעה יעילה ומתמשכת, נשאלת השאלה מה עושים כוחות היבשה של צבא ארה"ב כדי להשיג יכולת כזו? בהתחשב בכלי הנשק, בחישובים וביכולות האוטומציה שיעמדו לרשות צבא ארה"ב כתוצאה ממאמצי התכנית "צבא 86", ניתן יהיה לבצע את הדברים הללו במהירות וביעילות בשדה הקרב של המחצית השנייה של שנות השמונים.

אבל מה המצב כיום? התשובה היא שיש כיום פוטנציאל ניכר כדי לבצע מה שתואר לעיל. מכיוון שהעונש — במונחים של תוצאות הקרב — חמור מכדי שניתן יהיה להמתין עד שתאומץ תפיסת שדה הקרב המורחב בשנת 1986, חייבים כוחות היבשה של צבא ארה"ב להיערך כדי לבחון כיצד להפיק את המירב מהיכולת הקיימת כיום.

גם אם ייעשה שימוש בגורמי תכנון שמרניים, אפשרות אמנעתם של כוחות מכריעים של האויב מן הדרג השני באמצעים הקיימים. אולם כדי שהדברים יהפכו למציאות יש להתחיל את המעבר לתפיסות הללו כבר עתה ולתרגל אותן מדי יום. אם צבא ארה"ב יתחיל את המעבר בעזרת האמצעים הקיימים כיום יהיה מוכן טוב יותר ללחום ולנצח בד בבד עם הבשלת התפיסה המחשבתית בפעולות השגרה היומיומיות של היחידות המבצעיות. גישה כזו גם תבטיח שבתכנוני הכוחות של תכנית "צבא 86" יכללו היכולות הנכונות.

וכך — כמו בכל ההיבטים של מקצוע הצבא — יש לתרגל עתה בימי שלום את אשר מתכוונים לעשות בימי מלחמה. יש להתאמן כפי שיהיה צורך להילחם. השימוש באמצעי חישה בימי שלום על-ידי אלה שמצפים שישתמשו בהם בימי מלחמה, הוא הגישה הנכונה היחידה. הוא הדין כשמדובר בהשוואת נתונים כשקובעים מהן מטרות בעלות ערך גבוה. עלינו לגרום לכך שהנתונים יגיעו לידי האנשים האמורים להשתמש בהם בעתיד. עלינו להקים כבר היום מרכזי ניתוח מטרות משולבים בכל יחידות סיוע האש. חשוב שיכולת זו תפותח ברמות הקורפוס והדיביזיה לצורך העסקת מטרות באמצעים גרעיניים, כימיים ורגילים כאחד. חשוב שהדבר ייעשה בכל היחידות של צבא ארצות הברית בכל רחבי העולם. כיום מצויים רוב אמצעי האיכוך והתקיפה בידי חילות האוויר. הדברים נכונים במיוחד לגבי דרישות האמנעה ברמת הקורפוס. מבלי להתחשב בשאלה ברשות

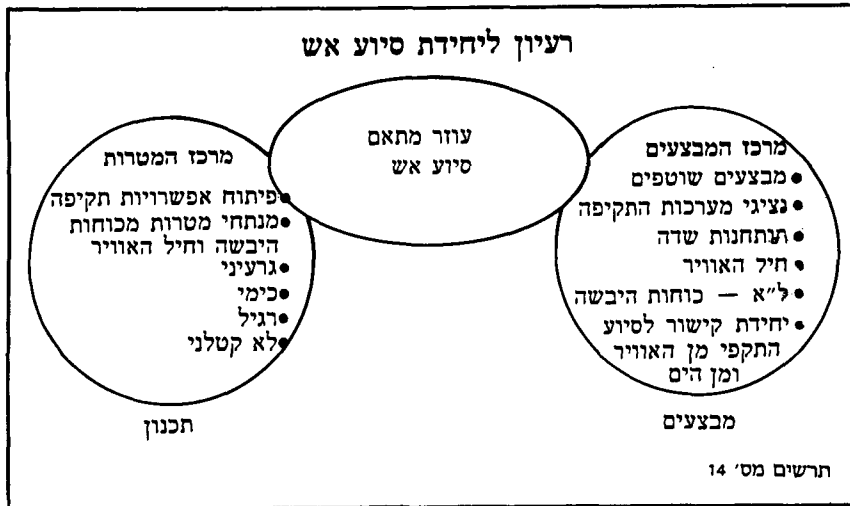
בנקודה זו יש חשיבות לבניית יחסי עבודה מוקדמים וחיוניים עם כוחות האוויר, הן לצורך איכוך מטרות והן לשם תקיפתן. קרב האמנעה ייערך ברמת הקורפוס והדיביזיה. כדי לבצעו כהלכה יש לתרגל אותו כדבר שבשגרה. מטרות האמנעה ברמת הדיביזיה קשורות קשר הדוק ליעדים הטקטיים, אולם ברמת הקורפוס האמנעה היא תולדה של שליטה בקצב שבו המטרות מזדמנות ובצפיפותן. כאשר הדרג השני של האויב מתקרב אל קו הכוחות הקדמיים נעשית האמנעה קשורה קשר הדוק יותר לתכניות התמרון בהגנה.

תכנון לטווח ארוך חיוני ביותר להצלחת קרב האמנעה. יש הכרח שתכנון כזה ייעשה ללא הרף; הדבר יבטיח שהמפקדים ערים לדרכי הפעולה האפשריות של האויב ונקודות התורפה שבכל דרך, ועל ידי כך יוכלו לתקוף מטרות המביאות לתוצאות הטובות ביותר בזמן נתון. לפני השלבים הראשונים של הקרב ובמהלכם חייב קמ"ן הדיביזיה לחזות את עצמת האויב, את התקדמותו ואת פריסתו בזמנים מוגדרים, כשהוא מיישם את טכניקות ההכנה המודיעינית של שדה הקרב. על ידי הערכת נקודות התורפה המתפתחות הללו יוכל קמ"ן להמליץ על דרכי פעולה להתקפות אמנעה, וכאשר הן מתמזגות בתכניות התמרון, אפשר לנצל את נקודות התורפה האלה של האויב.

בעקבות תהליך תכנון האמנעה הזה, יכול קמ"ן לגבש לעצמו את מהלך האירועים הסביר של האויב, ואפשר להשתמש בכך כדי לחזות במידה מרובה של דיוק באילו דרכי פעולה ינקוט האויב. כלומר, קמ"ן צריך להיות מסוגל לחזות אילו אירועים חייבים להתרחש, ובאיזה סדר, כדי לעמוד על פריסתם הרצויה של כוחות האויב בכל רגע מכריע. סדר מאורעות אפשרי זה איננו אלא טופס פשוט שעל גביו אפשר להעריך את התקדמות המאורעות. מופיעות עליו דרישות האמנעה שצריך לענות עליהן אם יש כרצון המפקדים שלנו להשפיע על הקרב בכיוון הרצוי להם.

העסקת מטרות עלולה להיות תהליך עבודת מטה מורכב ותובעני, ביחוד ברמת הדיביזיה. המטרה היא ליצור פערים במרחב ובזמן ולא לשחרר את הכוחות המתמרנים מן החובה להתייצב מול יחידות של הדרג השני. ההעסקה יעילה ביותר כאשר היא מאמץ משולב, המקיף ביעילות סיוע אש, לוחמה אלקטרונית, הונאה ומודיעין ביחד עם תמרון.

אתגר גדול במיוחד היא יצירת אמצעי תקשורת הדרושים כדי להעביר מה שכבר נמצא אל רמת הקורפוס והדיביזיה בעוד מועד.

לים ממשיים המדמים דרכי פעולה אפשריות של איום מצד דרגי הקו השני, כדי שיהיה למרכזי ניתוח המטרות חומר להתאמן עליו הוא מעל ליכולתנו. אולם יש ביכולת הקיימת כיום בתחום הדמיות המחשבים ליצור ולתאר תסריטים שהאויב נוהג לפעול לפיהם, מפני שהם מבוססים על הנטיות המוכרות שלו. הדמיות כאלה יכולות להוות תחליף נאות כדי שמנתחי המטרות יתרגלו משימות ניתוח, כגון סדר התפתחות אירועים, ולבסוף, יש להמשיך לשפר את יכולת התקשורת ולנצל את היתרונות של מתקנים מסחריים קיימים. אם ייעשה כל זאת, תהיה התמורה יותר מאשר הולמת את ההשקעה.

סיכום

גם בלא האתגרים, המסר של הדברים הנו ברור:

- התקיפה לעומק חיונית כדי לנצח.
- התקיפה לעומק וקרב המגע אינם ניתנים להפרדה זה מזה.
- תפיסת שדה הקרב המורחב היא המפתח למודרניזציה של הכוחות.
- יש ביכולתו של צבא ארה"ב להתחיל כבר כיום להתאמן, ללמוד ולשפר את תפיסת שדה הקרב המורחב.
- הרעיונות של תפיסת שדה הקרב המורחב הם, לאמיתו של דבר, אותם רעיונות עצמם שעליהם נשענת התכנית "צבא 86" — צפה ותקוף לעומק. כפי שניתן לצפות, אפוא, ארגון הדיביזיות והקורפוסים לפי תכנית "צבא 86" תואם במבנהו ובתפקודו את יסודות הצוות של שדה הקרב המורחב.
- הבעיה הניצבת כרגע בפני כוחות היבשה האמריקניים היא כיצד להשלים את יישומה של התפיסה במהירות. אף כי שאלות אחדות עדיין תלויות ועומדות, אין

כדי שיחידת סיוע אש כזו תהיה יעילה, על אנשיה להתאמן יחדיו יום יום, כצוות, כשהם משתמשים בנתונים בזמן אמיתי, או כמעט בזמן אמיתי, הבאים מרשת חישנים משולבת, כגון זו שתוארה לעיל. אם אין בנמצא נתונים אמיתיים בזמן אמיתי, ניתן להשתמש במידע איכותי מטרות מדומה, בתנאי שבסיס הנתונים פותח מתוך מידע אמיתי שנאסף קודם לכן.

על ידי הכנה מודיעינית בלתי פוסקת של שדה הקרב אפשר לפתח ניתוח בהיר יותר של אזור הפעולה, אשר יקל על עדכון תכנוני האמנעה, ויאפשר תכנוני סיוע טובים יותר למבצעים. פעילות אי-מונים כזו תתרום רבות לטיפול ביטחון ומומחיות. על ידי החלפת דעות ופעילות בצוותא, יוכלו אנשי המרכזים של ניתוח המטרות מכוחות היבשה ומחיל האוויר לבסס כיום יכולת אמנה לטפל בכל איום של דרג שני שיתפתח בעתיד.

האתגרים הנוכחיים

בדומה לרוב הדברים שערכם גדול, לא תירכש יכולת כזו בקלות. קיימים אתגרים רבים, אולם בסופו של דבר יהיו מוצדקים כל המאמצים הדרושים כדי שהדבר יתרחש. ראשונים בין האתגרים הללו הם אלה המגבילים את יכולתנו למזג את הדרישות המבצעיות מאמצעי החישה הקיימות כיום עם הצורך לקיים אימונים בזמן אמיתי ברמות הדיביזיות והקורפוסים. יהיו גם קשיים, אם כי הדבר חיוני, להשיג אישורי בטחון שדה מתאימים לכל האנשים המועסקים במרכזי ניתוח המטרות. הדבר חשוב במיוחד, מפני שחייבת להיות להם גישה בימי שלום לנתונים שמצפים מהם שיעבדו אותם בימי מלחמה.

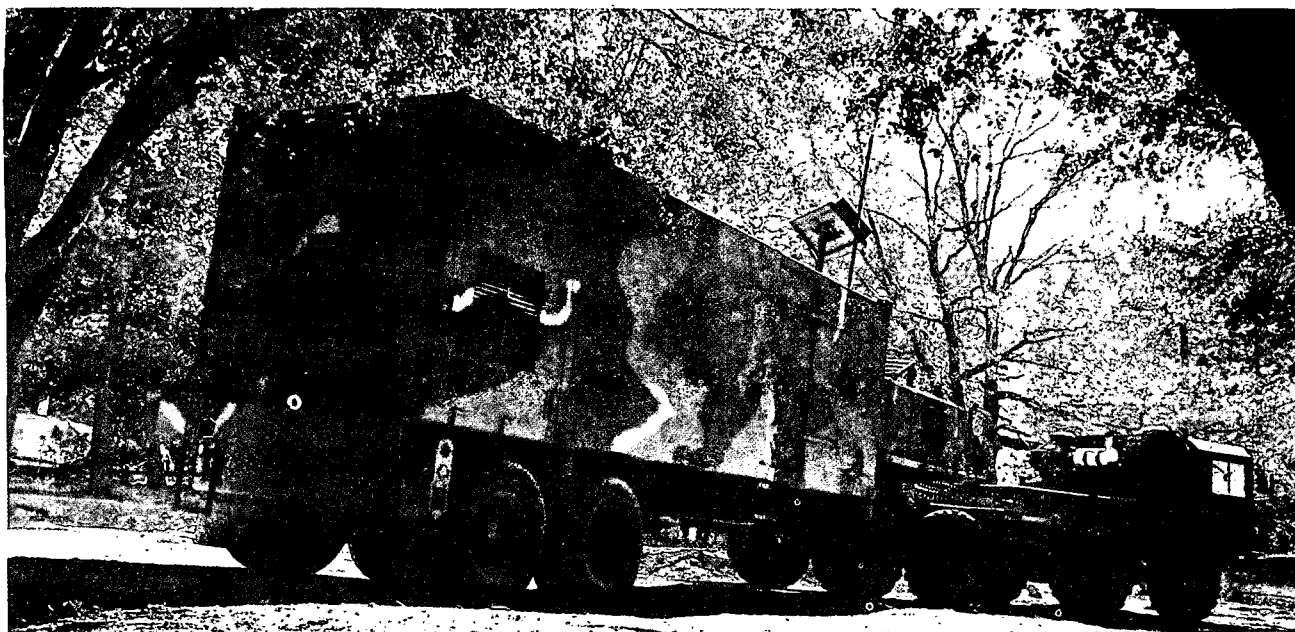
אנו ערים לעובדה שהצורך לנהל תרגי-

הצורך באימון מרכזי ניתוח מטרות
כדי לפתוח במאמץ הולם לגבש את הנתונים האלה ולפתח העסקת מטרות לצרכי אמנעה יש להקים מרכזים בגורמי סיוע האש בכל הרמות, החל ברמת החטיבה וגמור ברמות שמעל הקורפוס. מרכזים אלה חייבים ללמוד לנצל את נקודות התורפה של האויב על ידי מיזוג המידע וחוות דעת המומחים הזמינים ממרכזי המודיעין המנצלים את כל האמצעים וכן מיחידות סיוע ללוחמה אלקטרונית. מבחינה היסטורית מוקדו כל מאמצי האימונים של צבא ארה"ב לכיוון ניצחון בלחימה בשדה הקרב העיקרי. אולם עתה נכנס מימד חדש של הקרב המאפשר להעסיק בעת ובעונה אחת כוחות אויב בכל רחבי אזור ההשפעה של הקורפוס והדיביזיה. כדי להשיג זאת, יש לשים את הדגש באימונים על ארבעה תחומים בסיסיים:

- יכולת איכון המטרות על-ידי כוחותינו;
- נורמות טקטיות של איום;
- שיטות התקיפה של כוחותינו;
- טכניקות מיוחדות, כגון ניתוח מטרות והכנה מודיעינית של שדה הקרב.

כדי שכל אלה יצליחו במלואם על מנתחי המטרות של כוחות היבשה וחיל האוויר להתאמן יחדיו במשימות אלה. מיקרו מחשבים, המצויים כיום בתצורה של "מעל גבי המדף", יכולים לשמש עזר מצוין למאמץ אימונים זה. אפשר לאחסן בהם שפע של נתונים, מתוואי קרקע ועד תכניות אש, ממערכות נשק של כוחותינו ועד דרכי פעולה מאיימות סבירות. יש ביכולתם לערוך ניתוח מטרות ולהציג את הנתונים באותיות ובספרות או בצורה גרפית. לו היו מערכות כאלה מצויות כיום במרכזי ניתוח המטרות ברמת הדיביזיה ולו היו קיימים אמצעי התקשורת הנחוצים כדי להעביר את נתוני איכון המטרות, אפשר היה לתרגל כיום את מנתחי המטרות במשימות המלחמתיות שלהם בצורה מציאותית.

בתרשים מס' 14 מוצג רעיון ליחידת סיוע אש ברמת הדיביזיה. מרכז המבצעים כולל בתוכו את מנתחי המטרות. מה שיש לעשות — הוא להקים את מרכזי ניתוח המטרות ולאייש אותו באנשים המבצעים כיום משימות דומות במקומות אחרים. יש להושיב יחדיו את העוסקים במבצעים ואת העוסקים בניתוח מטרות.

מרכז בקרה נייד לטילי טומהוק

בתחום טכנולוגי זה. אם נשתדל להפעיל יתרון זה לטובתנו, הוא עשוי להפוך למכ"פיל רב עצמה של היכולת הקרבית. ולב"סוף, ובמידה שווה של חשיבות, קיימת הזדמנות לאלץ את האויב להתמודד כבר עתה עם בעיה שבאורח מסורתי הניח שאיננה קיימת.

העומדים בראש הצבא כה משוכנעים שהפוטנציאל האמיתי קיים כבר עתה — אם יאורגנו האמצעים הקיימים כהלכה — עד כי הוכנה תכנית בת ארבעה שלבים. בשלב הראשון, שכבר הוחל בביצועו, נכללים דיונים בכל פיקוד עיקרי, שנועדו לקבוע את הרעיונות הבסיסיים. מאמר זה הוא חלק מאותו שלב. בשלב השני, יעבדו פיקוד האימונים והדוקטרינה של כוחות היבשה בשיתוף עם הפיקודים העיקריים, הצעות ליישום, שיענו על סדרי עדיפויות ואמצעים מוגדרים.

בשלב השלישי יועמד המוצר המשותף לרשות הקורפוסים והדיכויזיות בשטח. בשלב הרביעי יקיימו בסיסי ההדרכה של הצבא אימונים שיישמו את התפיסה ויקבעו נהלים כדי לוודא שקצינים וחוג"רים העוזבים את בסיס האימונים מוכנים לתפקידם בשדה הקרב המורחב.

ישנם סיכויים לשיפור ניכר ביעילות הקרבית בעזרת האמצעים הקיימים. קיימת גם יכולת משופרת לנצל חישנים, כלי נשק ומערכות פיקוד ושליטה חדשים כאשר יופעלו בשטח. יכולת משופרת זו בולטת עוד יותר בתחום המיקרופרוססורים והמחשבים. כאומה, יש לנו — לאמריקנים, יתרון ניכר על פני יריבינו הפוטנציאליים

זה סביר ששנות-אדם רבות שיושקעו במחקר יבהירו שאלות אלה באופן שיש"ביע את רצונם של כל הנוגעים בדבר. הגיע הזמן, אפוא, להפעיל את התפיסה בשטח בעזרת גייסות של ממש וללמוד להשתמש בה, וכן להפעיל ציוד אמיתי ולהציב בעיות מציאותיות של מפקדים בשדה. עתה הוא הזמן להפעלת התכנית! שכן

מטול רקטות רב קני של צבא ארה"ב על רכב שיגור

